

کە من موسە یەر بم و مەخە یەر نە بم، بە دە بە تاوانبار بم؟ ... دەرسیم

لە ئیسلامدا بەگۆڕی قورئان و ئایینەکانیان، هیچ مەرڤەک موخە یەر نییە و بەبەکو تەکەا موسە یەرن.

موخە یەر، واتە مەرڤەکان بەبە ناچارکردن و بەئارزووی خەیانان گەژانی خەیان هەندەبژەرن و بەیار لەسەر چەنتیی ژیان و ڤەفتاری خەیان دەدەن، کە چی بکەن و چی نەکەن. بەبەام موسە یەر پەچەوانە ی موخە یەر، واتە مەرڤەکان خەیان بەهیچ شەوێک هیچ شتێک بەخەیان بە خەیان هەندەبژەرن و بەیار لەسەر ژیان، چارەنووسی خەیان و چەنتیی ژیان نادەن، بەبەکو ئێوە خوداکە ی محەمەدی عەبدوڵلای هاشمی-یە کە شتەکان بە مەرڤەکان هەندەبژەرن، بەیار لە چارەنووسیان دەدات و هەموو شتێک بەزەر بەسەریاندا دەسەپەندە بەبە ئێوە ی خەیان ئارزووی بکەن! نەک تەنیا ئێوە، بەبەکو هەر بەبەایک تووشیان بە، ئێوە خوایە بەسەریان دەندە نەوێک خەیان هەکار بن!

یەکەک لە خەشەوێستترین مەرڤەکانی نزیکم بەناوی (شاژن)، کە لەسەر باوێ و بەچوونەکانم هەمیشە منی بە کافر ناودەبرد، هەروەها هەرگیز و بە تەنیا جارێکیش ئامادە نەبوو لەسەر جیاوازی بیرکردنەو و باوێمان بە ئایین گۆمە لەبەگەر و بەی وونبەکەم و کە مادام موسە یەر بم و موخە یەر نە بم، هیچ تاوانانەکم نییە! بەدرژایی ماوە ی سە سا، ڤەگە ی نەدام پە ی بەبەم، مادام خواکەت بە بەیاری خەیی و بەبە ئارزووی خەم کردوومی بە بەباوێ و بەقسە ی تە (کافر)، بە دە بە گەلەیم لەبەکر و بە تەمەتبار ناوێرم؟

سەرڤە ی ئێوە ی کە (شاژن)، هەرگیز قورئانی نەخوێندبوو و، خە ئێگەر بشیخوێندایە و عەرەبییەکی هە ئێوە نەبوو بە جوانی تە ی بگات، هەروەها نوێژی نەدەکرد و ڤەژووشی نەدەگرت، کەچی ئامادە نەبوو گوێ لە بەچوونەکانم بەگرت، یان هەکاری باوێ نەبوونم بە هیچ ئایین و خوایەک بە ئێ و وونبەکەم و، کە لە ئێنجامی خوێندنەو ی قورئان و سەدان سەرچاوە ی تەروێ گەیشتووم تە ئێ و باوێ ی کە بەباوێ ئایینی بە خەم هەندەبژەرم!

یەکەک لە هەکار سەرکێیەکانی دوورکەوتنەو ی (شاژن) لەم و بەیەک نەگەیشتمان، هەکاری ئایینی و بەباوێیم بوو، بەچەشنی (لیدی)، کە ئێویش تاکە هەکاری دوورکەوتنەو ی لەم ئیسلام و بەباوێیم بوو!

کە ھەردووکیانم زۆر خەشەوێست، بەبام (شاژن) زیاتر و تا ئادەتی پەرستەن، خە ئێگەر بیگوتایە (من خوا)، باوەبەم پەیی دەھەنا، نوێژم بەی دەکرد، ئێژووم بەی دەگرت و حەج و تەوافەم بەچوار دەوری بەژن و بەا بەرزەکەیی دا دەکرد!

ھەر بەیە، ئێم نووسینەم دەکەمە دیاری بە (شاژن) و ھەموو (شاژن) کوردەکان کە جیاوازی بیروبەوێو ئایین پەسەند ناکەن و لە ترسی ئایین، ئاگری دەزەخ و سزاکانی نەو قورئان، دەستبەرداری خەشەوێستەکانیان دەبن و خەیان ھەبەدەگرن بە خەشییەکانی بەھەشتەکی خەیاڵی کە محەممەدی قورئیشی بە ئێقەیی خورافیاتی (١٤٣٧) ساڵی بەر لە ئێستای خەیی دروستی کردوو، کە دەنیام دواي مردنی ھەموومان نە ئێوان (شاژن و لیدیا)، نە هیچ ژنەک و مرۆڤەکیش ئێو بەھەشتە خەیاڵییە نابینن!

فەرموون، بەگوێرە ئێو ئایەتانی خوارو، کە لە قورئانی محەممەد وەرگیراون، مرۆڤەکان موسڵمان و موخەییەرن، مادام موسڵمانە ریش بن، کەواتە ھەرچیک بکەن هیچ تاوانێکیان ناکەوێتە ئێستە، خەیشم وێکو کەسێک لەوانەیی کە موسڵمانەرم و ھەموو شتەکان بەزۆر بەسەرمدا سەپەنراو، هیچ گوناھەکم نییە، سەرەڕای ئێوێ باجی گران و قورسی خەمم لەسەر بیروبەوێوی کوردایەتی و ئایینەم داو:

بەگوێرە ئایەتی ژمارە (٩٦) ی سورەتی (یونس)، مرۆڤەکان نەک ھەر موخەییەرن نین، بەوێکو لە موسڵمانە ریش خراپترین و بوونەتە گاتەجایی خوا و ئێو وێکو بەراز ئێفتار و بەرخودیان لەگەڵ دەکات. ئێم ئایەتە دەوێ: (إِنَّ السَّادِّينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمُ كَلِمَاتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ٩٦).

واتە: (کەسانەک کە خوادا غەزەبی لەگرتوون، باوەبەنەن). دەبە ئێو چ خواپەک بە، کە بەمشەوێو ھەر لەخەیاڵ غەزەب لە خەشەکە بگرێ و کەوێو کۆریان بکات لە ئاست دەزینەوێی گەیی ئاست و ھەر خەیی گومەایان بکات و سەریان لە بەشەوێو، لەکاتێکا خوا بە بەزەیی، دەفراوان، بەخەشە و لەبەوورد ناوی دەکردوو؟ بەگوێرە ئێم ئایەتە، ئێو خواپە، پەشەکی لە قورئاندا باسی ئێوێ کردوو، کە کەسانەک باوەبەنەن، چونکە خوا غەزەبی لەگرتوون، کە منیش یەکەکم لەم غەزەب لەگرتووان!

بەگوێرە ئایەتی ژمارە (٢٥) ی سورەتی (الأنعام)، بەمان دەردەکەو کە خوا چرای باوەبە ھەندەک کەسی پەتەکردوو و بەھیچ شەوێیەک تروسکاییەک باوەبە لە بەدی ناکرێت و تەنانەت گوێچکەکانیشی کە کردوون بە ئێوێ گوێیان لە بانگەوازی بەناو ھەقی قورئانەکەیی

محَمَّد نَبِيٌّ.

ئەم ئايەتە دېيىلگەن: (وَجَعَلْنَا عَلَی قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَةً لَا يُجَادِلُوكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سَاطِرُ الْأَوَّلِينَ ۚ) (۲۵).

واتە: (ئەم) پەردەمان بەسەر دېيىلغاندا كەشە تاۋىكە تروسكايى باۋىيان لى ھەندەيت و گوچەكەكانى ئەوانمان كەكە كەدوۋە تا وشەى ھەق نەبىستەن).

بەگوهرەى ئايەتە ژمارە (۹۳) ى سورەتە (النحل)، مەقۇلەكان موسەيەرن، واتە وگو مەگەل لەلايەن خواۋە دەھاژورەن، نەك خەيان ئاراستەى ژيان و باۋىيان خەيان ديارى بەكەن!

ئەم ئايەتە دېيىلگەن: (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَلَتُسْأَلُنَّ عَنْكُمْ تَعْمَلُونَ) (۹۳).

واتە: (خە) ئەگەر خوا بىويستەيە دەيگەردە بە يەك نەتەۋە، بەسەم ھەركەسە خوا بىۋەت گومراي دەكەت و ھەركەسە بىۋە دەخاتە سەر ئاستە، بەگومان لەتەن دەپرسەن كە ئەۋە چىتەن كەدوۋە).

ئەۋە پرسىيار نالەژىكە چىيە كە دەپرسە: (ئەۋە چىتەن كەدوۋە)؟ خوا كە منى موسەيەرن كەردە و مەخەيەرن نەكەردەم، بە ھەر خەيشى ۋەسەم بەداتەۋە، كە مەن چىم كەدوۋە! ئەمە ۋەكو ئەۋەيە، كە تە لەنەۋە ئەتەمەبىلەك لەتەك شەۋفەرەكە دانىشتەيت و دەست، قاچ و چاۋەكانت بەستەرابە و شەۋفەرەكە خەى ھەدەرەنە، كەچى تە بە تاۋەنبار دا بنەرەيت!

بەگوهرەى ئايەتە ژمارە (۱۱۸) ى سورەتە (ھود)، بەمان دەردەكەۋە كە خوا نەبويستەۋە ھەموو مەقۇلەكان سەر بە يەك نەتەۋە بن، باشە ئەگەر خوا لەتەۋەنەى دا بايە ھەموو مەقۇلەكان بەكەت بە يەك نەتەۋە، ھەر خەيشى نەيدەتەۋەنەى بە تەبايى بىان گونجەنە و بەكەشە بژىن؟

ئەم ئايەتە دېيىلگەن: (وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ) (۱۱۸).

واتە: (خە) ئەگەر خوا بىويستەيە دەيگەردە بە يەك نەتەۋە، بەسەم بەردەۋام ھەر ناتەبا دەبوۋە).

بەگوهرەى ئايەتە ژمارە (۱۲۵) ى سورەتە (الأنعام)، دىسان مەقۇلەكان موسەيەرن، واتە خوا مەقۇلەكانى ۋەكو شەۋەباغ داۋەتە پەش خەي و ھەچەمان لە دەكەت! خوا كەى بوۋە سەنگى دەكەتەۋە ۋە ۋەگەى ئاستە پەشان

دَدات و کئی نَو وازی لَدَدَهَنده و گومای دَکات! کَواتَه بَه گَلایی
لَه من بکره، کَه بَگوهری ئَه و ئایَه تَه (گومای بوویمه)؟ ئَه باش خَه
ئَو و خَوایَه سنگی منی نَه کردَه تَو و بَه ئیسلام و ویستوو یَه تی گومای بَم،
کَواتَه گَلایی لَه خوا بکَن نَهک لَه خَم! بَه هَم دَه بَه گَلاییم لَه بکره
و هَم میش سَه بارت بَه خَشترین خَشییه کانی ژیان کَه خَش ویستی، سَز و
دَخَشییه، سزا بدرَم و لَیان بَه بَش بکرَم.

ئَه م ئایَه تَه دَه: (فمن یرد الله أن یهدیه یشرح صدره للاسلام، ومن
یرد أن یضله یجعل صدره ضيقا حرجا کأنما یصعد فی السماء کذلک یجعل
الله الرجس علی الذین لا یؤمنون ۱۲۵).

واتَه: (هَهرک سَه خوا بیَه و تَه هیدایَه تی بدات، ئَو و سینَهی ئامادَه
دَکات بَه ئیسلام، ئَو و کَسَش خوا بیَه و تَه گومای بکات، ئَو و دَهی
دَگوشَه و سنگی توند دَکات و هَناسی سوار دَه بَه، هَر وک ئَو و ی
بَر و ئاسمان بَرز بَه تَو و، ئا بَه و شَو و یَه خوا گومای یی و پیسی
هاوَه گَری لَه سَر دَهی ئَه وانه دادَه نَهت کَه باوَه ناهَهَن).

بَگوهری ئایَه تی ژمارَه (۱۳) ی سورَه تی (السجدة)، مَرَه قَه کان نَهک هَر
موخَه یَر نین، بَه کو لَه موسَه یَریش خراپترن و گاهَه تَه جایی خوان، ئَو و
بَه سَیرانی خَهی و کو مَهیمون مامَه یان لَه گَه دَکات و هَر دَه بَه
دَه زَخ بَه مَرَه قَه کان پَه بکاتَه و.

ئَه م ئایَه تَه دَه: (وَلَوْ شِئْنَا لَا تَیْذَنَّا کُلَّ نَفْسٍ
هُدَاهَا وَلَکِنَّ حَقَّ الْقَوْلِ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ
جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۱۳).

واتَه: (بَه گومان ئَه گَر بمانوو یستایَه هَموو کَه سَه کمان هیدایَه
دَه کرد، بَه مام بَه یاری من ئَو و یَه دَه زَخ هَر بَه جَنَه کَه و مَرَه قَه تَه کَه
پَه دَه کَم).

دَه بَه ئَو و چ خَوایَهک بَه، کَه پَه شتر بَه یاری خَهی دابَه سَه بارت بَه و ی
کَه هَر دَه بَه دَه زَخ بَه مَرَه قَه کان پَه بکاتَه و؟ کَواتَه خوا بَه گوهری
کردَه و ی مَرَه قَه کانهش پاداشتی مَرَه قَه کان ناداتَه و هَر بَه ئارَه زووی
خَهی و بَه خَشی خَهی ئَه وانهی دَه زَخ یان دَکات!

بَگوهری ئایَه تی ژمارَه (۲۷) ی سورَه تی (الرعد)، تَه وای مَرَه قَه کان
موسَه یَرن و هیچ شتهکی بَه بایَه خیش تَه نانهت ئَه گَر بَه قَه دَه رزییه کیش
بَه بَه ئارَه زووی خَه یان نییه! هَموو خَوایَه بَه یار لَه سَر چاکَه و
خراپَهی مَرَه قَه کان دَدات، هَهرک سَهکی بو بَه و چاکَهی دَه بات و
هَهرک سَهکی نَو و سَهری لَدَدَه شَو و نه و وای لَدَدَه کات خراپَه بکات!
کَواتَه چاکَه و خراپَه بَه دَه ست مَرَه قَه کان نییه و خوا بَه هَی
مَرَه قَه کان نَو و ئَه نجامیان دَدات! خَه ئَه گَر ئَو و بَه ئارَه زووی خَهی منی

اللَّهُ ۖ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ۚ
وَأَرْسَلْنَاكَ لَدُنَّ نَاسٍ رَسُولًا ۚ وَكَفَّيْ بِرِاللَّهِ
شَهِيدًا (٧٩).

وات: (تووشی هجرچی چاک ییکی ببی لی خواو یی، تووشی هجرچی خراپی یی کیش ببی لی خت و یی، تمان ناردوو بی سار خت کی بی یغ مبرای تی، ئوو ندش بی س ک خا ئاگادارت).

بگو بری ئای تکانی ژمار (٦-٧) ی سور تی (البقرة)، خوا بی محم دی بی ناو یغ مبرری خی د: (ئوانی بی باو ئان ئاگاداریان بکیت و یان نا هر و کو یی ک و باو ئان نا هئین)، ئ ئگ ر ئ و پشتر مری خی بی سار د و گو چک یاندا ناب و پردی بی سار چاو کانیاندا هئنا بی، چن باو د هئین؟ ئی ک وات محم دی بی چی ناردوو ک ن توان باو بی بی بشک لی مر قان بهن؟

لبر دا ئای تی ژمار (٦)، ک پچ وانی ئی ئم ئای تانی سار و یی ک لی ه موویاندا باسی ئوو دکر ک خوا خی بی یارد و شت کانی بز بی ساردا س پاندوون و بئار زووی خی کسان کی گوم ا کردوو و کسان کی تریش ئگای استی پیشان داو، کچی لی ئای تدا خوا باسی ئوو دکات ک ه و دان لگ بی باو ئان کار کی بی سوود و ئوان هر گیز باو ئان نا هئین! بی استی لی کار یی خوا دانا، بی توانا، زانا، بد سبات، دادپروار، بز یی و بی سار تئناگم؟ ئی خوا بگو بری ئم ه موو ئای ت نا ت: (ئگ ر بمویستای واو وام د کرد)، ئی بی نای و ت کار کی و ابکات ک ن مر قان کان تووشی ئم ه موو ه، سار ل شوان و تاوان بکات و ن خیشی تووشی د رد ساری لک کین و و سزادان بکات لگ مر قان؟ ئم دوو ئای ت د: (إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ ؕ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٦، خَتَمَ ٱللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٧).

وات: (بی استی ئوانی ک بی باو بوون ئاگاداریان بکیت یان ن کیت و کو یی ک بی یان، باو ئان نا هئین. خوا مری ناو بی سار د و گو یانداو پردی بی سار چاویاندا هئناو، هر بی ی سزای کی سخت چاو ئان).

بگو بری ئای تی ژمار (٢٢) ی سور تی (الحديد)، مر قان کان ن ک بی تئنا موس یرن بی کو هر تاوان ک بدستی مر قان کان ئنجام ددر، هیچ تاوان کی ئوانی تدا نیی، چونک خودا پشتر لای خی

لَاحِوْحِ مَحْفُوز هَمُووی دیاری کردوو ک چى دکان و چى ناکان! بگوهرى ئم ئایه، خودا دهرهذرىكى بویژدان و مرځقانىش ئكترن و بگوهرى ئو دځقوى ك خوا بى دیاری کردوون نمايشى خپان لىسر شان (زوى) پيشان ددان!

ئم ئایه: (مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي الْبَحْرِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلٍ أَنْ نَبْرَأَ هَآؤَ إِنِّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۚ ۲۲).

واته: (هر بىلىك ووددا ل زويدا يان بىسر ختان د، ك ل لَاحِوْحِ مَحْفُوز ته مارمان نه كردهت پش ئوى ووداو ك بىسرتان دا بهت، ئو كارش ب خوا ز ر ئاسانه).

بگوهرى ئایه ته ژمار (۳۹) ى سورته (الأنعام)، مرځقانى موسى يرن و هېچ دىسماتىكيان ب بياردان لىسر ه بىژارد و چار نووسى خپاندا نيه، چونكه تنيا خوا بى هر كى بوى استى دى دىكات و دواتر وانى بى هشتكى محم د و خى دىكات، هر كى سى كيشى نو گومى دىكات و فوى داته نو ئاگر ه مىش يى كى د زخ!

ئم ئایه: (وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُومٌ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَن يَشَاءِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ وَمَن يَشَاءِ يَجْعَلْهُ عَالِمًا صِرَاطٍ مَّسْتَقِيمٍ ۚ ۳۹).

واته: (ئوانى ك ئایه تى كانى ئم يان ب در زانى، ك و لى و ل ناو تاريكيدان، بگومان ئوى خوا بى وى گومى دىكات و ئو وى ك بى وى دىخاتى سر بىزى است و وان).

بگوهرى ئایه ته ژمار (۵۶) ى سورته (القصص)، مرځقانى موسى يرن و هېچ دىسماتىكيان ب بياردان لىسر ه بىژارد و چار نووسى خپاندا نيه، نهك ئوان محم د-يش ناتوان بى گاي است پيشانى هېچ كى بىدات ك خشى دوى، بىكو ه موو دىسماتىك بىدست خودا خپه ته! كواتى ناردنى محم د و كو پىامبىرىكى خوا بىسوود و ناردن و نى ناردنى و كو يى ك!

ئم ئایه: (إِنَّا نَكْفِيكَ لَا تَهْدِي مَن أَوْحَيْنَا إِلَهُهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۚ ۵۶).

واته: (ت ناتوانيت ئيمان و باو بىخشيت ب و كى سى خشت وى، بىكو خوا هر كى بوى دىخاتى سر بى گى است و ئيمانى پىد بىخشيت، خوايش ئاگادار بوانى ك بىزى).

بگوهرى ئایه ته ژمار (۲۷۲) ى سورته (البقرة)، هم ديسان مرځقانى موسى يرن و هېچ دىسماتىك لىدست خپاندا نيه ب

بـ یاردان لـ سـر هـ بـزارد و چار نووسیاندا! خودا لـر دا دووبار
محـمـد ناگادار دـکـات و کـ سـبارت بـ استـ کردنی مرـفـکان
هـموو دـسـباتـک لای خـیـتی و محـمـد بـی نییـ دـست تـکـ بکات لـ
کار کانی ئـودا.

ئـم ئایـتـ دـ: (لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَـكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِن خَيْرٍ فَلَا يُفْسِدْكُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِن خَيْرٍ يُّوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۚ) (۲۷۲).

واتـ: (هیدایـتـکردنی ئـو خـ بـ سـر تـ نییـ، بـ سـام خوا
هیدایـتـی ئـو کـ سـ دـدات کـ دـیـو، هـر خـر کـیش بکـن، ئـو
قازانجـکـی بـ خـ تانـ، ئـو هـیچ شـتـک نابـخـش مـگـر بـ زامـندی
خوا نـ بـت و هـر خـر کـیش بکـن پاداشتـ کـیتان دـست دـکـ و تـو،
ئـوسا ئـو هـر گیز سـتـمتان لـناکـت).

بـ گوـری ئایـتـی ژمارـ (۹۹-۱۰۰) ی سورـتی (یونس)، مرـفـکان
موسـیـرن و هـموو کارـک بـدـستی خوا خـیـتی و تـنانـت محـمـد
ناتوانـ باوـ بـ هـیچ کـسـک بهـنـ، ئـگـر خوا خـیـ زامـندی لـ سـر
نـ! ئـی باشـ محـمـدی بـ نارد، ئـو ئـگـر ئـو نارد بـتی؟
ئـم ئایـتـ دـ: (وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآ مَن مِّن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُم جَمِيعًا ۚ أَفَأَنْتَ تُكْرِهُهُ الذَّلَالُ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۚ ۹۹، وَمَا كَانَ لِلنَّفْسِ أَنْ تَقُولَ مَن إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۚ) (۱۰۰).

واتـ: (ئـگـر خودای تـ بیویستایـ، هـموو دانیشـتوانی سـر زـوی
باوـیان دـهـنا، ئایـ تـ دـتـو و زـر لـ خـکـی بکـی بـ ئـو
بـواداربن؟ هـیچ کـسـک بـ بـ زامـندی خوا بـوا ناھـنـت، خوا پیسی
بـ ئـو کـسانـ بـ یارداوـ کـ ژیر نابن).

بـ گوـری ئایـتـی ژمارـ (۸) ی سورـتی (فاطر)، مرـفـکان موسـیـرن و
دیسـان خودا ناگاداری محـمـد دـکـات و کـ ئـو دـست نـخـاتـ نـو
کاروباری ئـو و، چـونکـ ئـو هـر خـیـتی خـاویـ دـسـبات و
بـیا بـکان!

ئـم ئایـتـ دـ: (أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ ۖ حَسَنًا فَإِن سَّاءَ لَهُ يَضِل ۚ مَن يَهْدِي اللَّهُ فَبِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۚ) (۸).

وات: (ئاي ئو كسى كى كردو و ناشرين كانى بى از نراو ت و بى چاك دى بينت؟ بى استى خوا بى و و ت هرك سى گوم ا بكات دى يكات، هرك سى كيش هيداي ت بدات دى دات، نكا ت بى خ مى ئوان و تىادا بچى، خوا دى زان ئوان چ كار ك دى كن).

بى گو رى ئاي تى ژمار (۲۳) ى سور تى (الزمر)، مرقى كان موس ي رن و تى نيا خوداي ه ندى ك لى مرقى كان ه ندى بى رى بى ئو وى استى بى ان پيشان بدات و دواتر بى بى هشت، ئوانى ديك ش گوم ا دى كات و دواتر ش بى وانى دى زى خيان دى كات! خ م ك سى كم لى وانى كى ئو و گوم اى كردووم و دواتر ش بى ئاگرى دى زى خ، كى واتى ئو و بى يارى خودا كى تان بى دى بى گلى يى لى من بكر لى سى ر ئو وى كى بى باو م؟ ئى كى خوا پى شى كى سزى بى باو وى بى دى يارى كردووم كى سووتان لى ئاگرى دى زى خ، باش (شاژن) بى تى ش بى جارى دووم بى ئاگرى خى شى وى ستى خى ت بى شى وى يى كى بى وى ژدان و بى بى زى بى ان دى مسووتانى، كى سووتانم بى ئاگرى ئو وى نى لى سووتانم بى ئاگرى دى زى خى خوا بى سى ختىر، قورستر، بى زار و بى ژانتر دى زانم، لى كاتى كا كى هى موو ئاواتى كم ئو وى پى شى شادى، دى خى شى، خى شى گوزاران كردن و حى سان وى تى.

ئىم ئاي تى دى: (اللّٰهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْكِتَابِ مَّا بَرَّهَا مِّنْ ثَنَانٍ يَّتَقَشَّعُ رَّسُّ مِّنْهُ جُلُودُ الْذَّيْنِ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلَّيْنِ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَلَّلَكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۚ (۲۳).

وات: (خوا باشتى رى فى رمايشتى نارد تى خوار وى، پى رتووك كى باب تى كانى لى يى ك دى چى، ه ندى ك باسشى بى شى وازى جياواز تىادا دووبار بى ت وى، كى تى زو و دى ه نى ت بى گيان و پى ستى ئو وى كى سان دا كى ترسى خويان لى دى دايى، پاشان پى ست و دى بى ان بى يادى خوا نى رى م دى بى ت، ئا ئو وى هيداي تى خويى، كى هركى پى خى شى، بى رى و هيداي تى دى با، ه ر كى سى ش كى خوا گوم اى بكا، كى سى ديكى هيداي تى ناكات).

بى گو رى ئاي تى ژمار (۸۸) ى سور تى (الأنعام)، مرقى كان موس ي رن و هى چ شتى ك لى دى ستى خى باندا نى و ه ر خويى مرقى كانى كرد تى دوو بى رى دى بى يى ك و بى شى كيان كى خى وى ستى لى سى رى استى بى كردوون و بى هشتى ان پى دى بى خى شى و بى شى كى ترش گوم اى كردوون و لى ئاگرى دى زى خ دى يان سووتانى! ئى من چارم چى و چى بى م، كى خودا كى تان مى لى لى سى ر نى و بى بى ئار زووى خى م مى خستى تى

بەشی دووێم و سەری لێ شەواندیم و دواتریش بێ تەپانی بنی دێزێخ و ئاگرێ لێش پێوکێنێک فێم بدات؟
ئێم ئایێتێ دێ: (ذَلِكَ هُدَىٰ آلِهَةٍ يَحْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ۸۸).

واتێ: (ئێو هیدایەت کردنێ لای خوا، کە هیدایەتی هەركێسێ لێ بێندێکانی خێ پێ دات کە مەیلی لێ بێ، خێ ئێگەر هاوبەش بێ خوا پێیدا بکێن، کردووەکانیان هەمووی بێفێم دێچێ).

بەگوێرێ ئایێتی ژمارێ (۱۷۸) ی سورێتی (الأعراف)، مەرڤێکان موسەییەرن و تەنیا خوا بێ هەموو شتێکی بێ بێیارێکی تاکێ وانێ خێ داوێ دێ بێ ئێو دێزێخێ کە خێ دروستی کردووە پێی بکاتووە بێ مەرڤێکان و لێو مەرڤی سووتاو، سور و کراو، لێ شیش دراو و برزاو بێنرێ! دیارێ خودا خێ زێر ماندوو بوو بێ دروستکردنی دێزێخ، خێ ناکرێ دوا ئێم هەموو ماندوو بوونێش بێکاری نەهێنێ و کەسی فێم نەداتێ ناو؟

ئێم ئایێتێ دێ: (مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۖ وَ مَنْ يُضْلِلْ فَلَا وَلَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ ۱۷۸).

واتێ: (ئێوێ خوا هیدایەتی بدات ئێو وێ گێی ئاست دێگرێتێ بێر، هەر کەسێ کێش گوما بکات، ئێو هەر ئێوانێ کە زیان پێگێیشتوون).

بەگوێرێ ئایێتی ژمارێ (۴) ی سورێتی (إبراهيم)، سەرڤێم مەرڤێکان موسەییەرن، لێ هەمان کاتیشدا خودا بەگوێرێ قورئان باسی ئێو دێکات کە بێ هەر نەتێوێک پێغەمبەرێکی بێ زمانی خێیان ناردوو! بێنام بەگوێرێ ئێو ئایێتی و سورێتی بێت، محەممەد کە عێرێ بێ و بێ ئێو نەردراوێ تا ئایینی ئیسلام بێاو بکاتووە لێ نەو عێرێ بدا، کەواتێ ئیسلام و محەممەد هیچ پێو نەدیێکیان بێ کوردووە نیێ!

ئێم ئایێتێ دێ: (وَمَا أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ ۖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۖ فَيُضِلَّ اللَّهُ ۖ يَشَاءُ ۖ وَيَهْدِي ۖ مَن يَشَاءُ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ۴).

واتێ: (هیچ پێغەمبەرێکمان نەنارد مەگەر بێ زمانی گێلێکێ خێ، تا هەموو شتێکیان بێ وون بکاتووە، خوا هەركێسێکی ویستبێ گوما ی دێکا و کەشی بوو هیدایەت (ئاستێ) دێکا و هەر خێ خاوەن دێسێت و دانایێ).

بەگوێرێ ئایێتی ژمارێ (۹) ی سورێتی (النحل)، سەرێ تا مەرڤێکان موسەییەرن و موخێیەرن نین، دواتریش خوا بێ هیچ شێوێک نەویستوو

هیدایه تی مرځۍکان بدات، یان ګڼۍ استیان پیشان بدات، بڼکو
 هر بڼ خشی خۍ وای کردوو کسانۍکی زږر گوم او سر لږ شواو بن
 و دواتریش ئاگری دږخ بڼ جښتۍ ئو کسانۍ گښترو گږمتر بکات.
 ئم ئایه ته دڼڼ: (وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا
 جَائِزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۹).
 وات: (خوا هر ئو وندۍ لږ سر ګڼۍ استان نیشان بدات.
 ګڼۍ چوتیش هڅه، ئګر خوا بیویستبا، هر هڅه مووتانی هیدایه
 ده دا بڅستی).

بڼگوهرۍ ئایه تی ژمار ۶۶(ی سورۍ تی (النور)، مرځۍکان موسۍرن
 و هرګیز موخۍرن نین، خوا چنی بوټ ئاوا بڼشواوۍ کږ و
 بڼشواو باغ لڼمان دڅو! ئو جارک و دووان و دیان نیی، ک لږ
 قورئاندا نووسراو، ک خوا ویستی لږ سر هر رکښ بڼ هیدایه تی
 دڼات و استڼۍ دڼات و ویستی لږ سر هر رکښ کیش بڼ گوم او
 سر لږ شواوۍ دڼات و فیلمی دسووتڼ! کوات بڼ ګلۍی لږ
 مرځۍکان دڼکڼ کڼ باو بڼ خدا ناهڼن، بڼ ګلۍی لږ خدا ناکڼ
 ک بڼ بڼ مشواوۍ سږی لږ مرځۍ وکو من تڼکداو و ګڼۍ لږ
 ګڼو؟

ئم ئایه ته دڼڼ: (لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ
 وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَيْنَا صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۶۶).
 وات: (چڼدان بڼګڼۍ وونمان دابږاند، خوا ئو کښ استڼۍ
 دڼات کڼ ویستی لږ سر بڼ بڼ بازی است).

بڼگوهرۍ ئایه تی ژمار ۲۸۴(ی سورۍ تی (البقرة)، بڼمان دږدک و
 ک مرځۍکان نڼک تڼیا موسۍرن بڼکو هر هیج دښتاتګیان نیی
 و هڅموو شتک لڼلایڼ خواو بڼسږیاندا سږپندر او ئوان تڼیا
 بڼیارګانی خوا جښج دڼکڼ، ئوۍ خوا فږمانی پڼدابه چاک
 بکات، چاک دڼات و ئوۍ ش ک فږمانی پڼدابه خراپ بکات، یان
 باوۍ بڼ قورئان و خوا نڼ بڼ ئو بڼگوهرۍ فږمانۍکۍ خوا
 فتاری کردوو! مادام خښم دڼ بڼ یڼکک بم لڼوانۍ ک بڼ
 فږمانی خوا باوۍ بڼ خۍی و ئیسلام نڼهڼاو، کوات دڼبواي
 (شاژن) و کسانۍ دیکۍ ش ګلۍیان لږ خوا بکردای، ک بڼ منی
 بڼ مشواوۍ دروست و سږګږدان کردوو!

ئم ئایه ته دڼڼ: (لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ
 يَحْسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
 مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۸۴).

وات: (هه‌رچی له ئاسمان و له زویدا هه‌یه‌ خوا خاوه‌ نیانه‌، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ و ده‌رونتاندا جه‌گیر بووه‌، ده‌ری به‌خه‌ن، یان به‌شارنه‌وه‌ خوا ده‌رباره‌ی له‌تان ده‌پرسه‌تته‌وه‌، ئه‌وسا له‌ هه‌رکێسه‌ به‌یه‌وه‌ت خه‌ش ده‌به‌ت و هه‌رکێسه‌ به‌یه‌وه‌ت سه‌زای ده‌دات و خواهیشه‌ ده‌سه‌تا ته‌ به‌سه‌ر هه‌موو شته‌کدا هه‌یه‌).

به‌گه‌وره‌ی ئایه‌ته‌ی ژماره‌ (١١)ی سوره‌ته‌ی (التغابن)، ده‌رده‌که‌وه‌ مره‌فه‌کان موسه‌یه‌رن و هه‌ر شته‌که‌ تووشیان ده‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌سه‌تا ته‌ خه‌یان و ئه‌وه‌ خوایه‌ که‌ تووشی ئه‌وه‌ هه‌موو به‌تا، گه‌رت و که‌شانه‌یان ده‌کاته‌! هه‌ر به‌یه‌ اشکاوانه‌ ده‌سه‌مه‌، ئه‌وه‌ به‌تا یانه‌ی که‌ به‌سه‌ر هه‌رکێسه‌که‌ یان مره‌فه‌کان داده‌ته‌، ئه‌وه‌ به‌ فه‌رمانی خوایه‌ و که‌سه‌ ته‌یدا به‌رپرس نه‌یه‌ جه‌گه‌ له‌ خوا خه‌ی! ئه‌وه‌ی که‌سه‌که‌ ده‌که‌وه‌، ئه‌وه‌ی ده‌ستدره‌ژی ده‌کاته‌ سه‌ر که‌یه‌یه‌کی شه‌ش حه‌وت سه‌ان و ده‌یکه‌وه‌، ئه‌وه‌ی ده‌زی ده‌کاته‌، ئه‌وه‌ی چه‌ند که‌سه‌که‌ یان بنه‌ما به‌یه‌که‌ به‌شه‌ ده‌هه‌نه‌، ئه‌وه‌ی قوته‌ی خه‌که‌ داگیر ده‌کاته‌، ده‌به‌ هه‌موویان به‌تاوان بن مادم خوا په‌یکرده‌وون! به‌شه‌ ئه‌ی به‌ هه‌رکاته‌ که‌سانه‌که‌ به‌گه‌وره‌ی ئه‌وه‌ تاوانانه‌ی که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌دا باسم کردوون، ده‌گیره‌ن، ده‌سه‌ن (شه‌یتان په‌ی کردووم)، به‌شه‌ به‌ نه‌نه‌ن (خوا په‌ی کردووم)، مادم هه‌موو به‌تا یه‌که‌ به‌ فه‌رمانی خوا به‌سه‌ر مره‌فه‌کان داده‌؟ هه‌وادارم هه‌یه‌ که‌سه‌که‌ پاساوی ئه‌وه‌ نه‌هه‌نه‌تته‌وه‌ که‌ هه‌ر به‌تا یه‌که‌ هه‌کاره‌کی هه‌یه‌ و مره‌فه‌کان خه‌یان هه‌کاره‌، چونکه‌ به‌ده‌نیایه‌ی و به‌گه‌وره‌ی ئه‌مه‌ ئایه‌ته‌وه‌ چه‌ندان ئایه‌ته‌ی ده‌یکه‌شه‌ خوا به‌تا که‌انی ناردووه‌ به‌ مره‌فه‌کان و هه‌ر خه‌یشه‌ هه‌کاره‌کانیان به‌ دروست ده‌کاته‌.

ئهم ئایه‌ته‌ ده‌سه‌: (مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا لَهُ بِهِ ذَنْ
اللَّهُ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ لَهُ قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝١١).

وات: (که‌سه‌ هه‌یه‌ به‌تا یه‌که‌ به‌سه‌ر نایه‌، مه‌گه‌ر خوا فه‌رمان بدا، ئه‌وه‌ی باوه‌یه‌ به‌ خوا هه‌به‌، خوا ده‌ی به‌سته‌ته‌یه‌ ده‌کاته‌ و خواهه‌ به‌ هه‌موو شته‌که‌ ده‌زانه‌).

به‌گه‌وره‌ی ئایه‌ته‌ی ژماره‌ (٥١)ی سوره‌ته‌ی (التوبة)، به‌مان وه‌وون ده‌به‌ته‌وه‌ که‌ گه‌شت به‌تا یه‌که‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ به‌ مره‌فه‌کان ده‌نه‌رده‌ته‌ و مره‌فه‌ توانای ئه‌وه‌ی نه‌یه‌ به‌تا که‌انی له‌خه‌ی دووربه‌خاته‌وه‌. خوا به‌ مره‌فه‌کان ده‌سه‌: (سه‌ره‌یه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو به‌تا یه‌که‌ خه‌مه‌ به‌تانه‌ی ده‌نه‌رم و هه‌کاره‌که‌شه‌ هه‌ر خه‌مه‌، که‌چی ده‌به‌ سوپاس گوزاریشه‌ بن، که‌ ئه‌وه‌ هه‌موو به‌تا یه‌که‌تان به‌سه‌ر ده‌نمه‌!

ئهم ئایه‌ته‌ ده‌سه‌: (قُلْ لَنْ يُّصِيبَكَ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ ۚ

لَنَلَا هُوَ مَوْلَا نَا ۖ وَعَلَى اللَّهِ فَلَا تَوَكَّلْ
الْمُؤْمِنُونَ (۵۱).

وات: (ب): ئوای خوا بی نئووسیوین توشمان نایت، هر ئو
سروارمان و پویست بواداران هر پشت بخوا ببستن).

بگوهری نای تی ژمار (۳۸) ی سور تی (المدر)، مر قان موخ ی
ن بووین و موس یرن، بی هیج شتک بخواستی خیان ناکان و
بپچوان و پپان دکر، پکردن کاش ل د ر و ی سنووری
د ساتی خیان، چونک خوی شت خراپ کان و تاوان کانیان
پد کات!

خوا، باسی د ستکوت د کات، د ستکوتی چی؟ ئو ک تووشی سدان
ب او ک شم بکات، خی بیار ل سار ژیان و چار نووسم بدات،
د ستکوت کی ل د ستی خم دای؟ ت خت کت بو گوم ای بکیت و
کی دیکشت بو استی بکی، ک من ل گوم اکان بم، ب د ب
سزام بدی؟ ئی خت گومات ن کردووم ب ب ئار زووی خم؟
ئم نای ت د: (كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۚ) (۳۸).
وات: (د ستکوتی ه موو شتک ل د ستی خت دای).

بگوهری نای تی ژمار (۳) ی سور تی (المائدة)، ک ی ک ک ل دوا
نای ت کانی سور تی مائید و قورئان و ل ر دا گوی قورئان ت و او
بوو! باش ئگر ئم دوا نای تی ن در راوی خوا ب ک ل م
سور ت دا هاتوو، ب د ب پشت ب ف رموود (أحاديث) ی مح م دی
ب ناو پغ مبری خدا ببستر ب ت و او کردنی شریعی خدا؟ ئی
ئو نی خدا ل م نای دا باسی ئو د کات، ک ناینی ئیسلامی
ب ت و او کردوو و ک تایی ب ناردن خوار و ی نایت و
سور ت کانی قورئان ه ناو؟ ناخر پشتبستن ب ف رموود کانی مح م د
و کارکردن پپان، مانای ئو د گ ی ن ک قورئان نا ت و او،
ئگینا ب پ نا ب و ت کانی مح م د د بدر؟
ئم نای ت د: (الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتَمَّمْتُ غَلَاظِكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ
دینا ۳).

وات: (ئم) نایین و ب نام ک تانم ب ک تایی گ یان دو نازو
نیعم تی خم م ب ت و او کردن و قایلیم ب و ی ک ئیسلام بب ت
ناینتان).

بگوهری نای تی ژمار (۲۴) ی سور تی (النساء)، گ ب
هاوس رگری سیغ (المتعة) دراو و ل س رد می مح م دی ب ناو
پغ مبر و ئ بو ب کری سدیق پیاد کراو و گ ی پ دراو، ب نام

دواتر عوملری کوئی ختاب بے بیاری تاکه وانئی خئی قده غی کردوو! باش بے تا محمدمد له ژياندا مابوو قده غی نه دکرد؟ باش بے بشکی موسمانه کان که شیعهن تا ئستاکش باو یان بے هاوسه رگیری هه یه؟ باش بے حزبه ئیسلامیه تیر ریسنه سونه کانی و کو (القاعده، داعش، جند الإسلام، بکه حرام، جماعة النقبندیین و چه ندانی دیکه) تا ئستاکه باو یان بے هاوسه رگیری موعه (زواج المتعة) هه یه و ناو که یان گه یوه بے جهادی نیکاح؟ باش بے ئم ئایته له قورئان لانه دراوه و و کو خئی ماوتته و؟ هه ر سورت و ئایته که له قورئاندا مابته و، بده نیایی و بکه گوهری بکرته و نیدی هه نوکه یه کان کاری پده کر! له ئستادا بکه باو یه پهی هه یه و پیادی دکات، هه رکات کیش دسه سات بگرنه دست ئوکاته ته وای موسمانه کان کاری پده کن! بکه گوهری ئایته تی (۲۴) سورته تی (النساء)، هاوسه رگیری چه ژوهرگرتن (زواج المتعة)، بے ماوه یه ژوهرک، هه فته یه، مانگ که یان چه ند سا که گه پده دراوه و ته نانته پیاو به یه هه یه و ده توانه ئه و کره یه که له گه ژنه سیغه کراوه که له سهری که و توهون، دواتر له یه پشیمان بته و و که متری بداته، چونکه ئه و هه ر خوا خه یته له م قورئانی گوایه بے محمدمدی کوئی عه بدوه یه ناردوو، ده ده: (هیچ گونا هیش نیه له سه رتان له که مکردنه و یه ئه و کره یه بے هاوسه رگیری چه ژوهرگرتن (زواج متعة) له ژنان، له گه هه ر ژنه که له سهری که و توهون له دوا دیاری کردنی)!

له گه (شارن) دا زهر گفتوگه مان له سهر ئم ئایته ته دکرد، که ئه و هه رده م دژی بوو، که گه یه ئه و شیه نه ددا بچه وونی خه می بے وون بکه م و. خه م که باو م بے قورئان و هیه ئایینه کی دیکه نیه، ئه گه ر باو م بے قورئان هه بوایه، باو یه ته وایم بے سه رجم ئایته و سورته که کان ده بوو و ده بووم داعش، چونکه داعش بے ئیسلامی ته وایم ده زانم، که که سه رجم ئایته و سورته که کانی قورئان بے هاوهرکردن و جیا کردنه و پیاده ده کن!

ئم ئایته ده ده: (وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ ۚ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَلَهُنَّ أَثْوَاهُنَّ ۚ أَوْ جُورَهُنَّ ۚ فَرِيضَةٌ ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ) (۲۴).

واته: (حه رانم له تان ئه و ژنانی که مهردیان هه یه جگه له که نیه کتان، که خوا به یاری داوه له سه رتان، جگه له وانئی که باسکران، حه لانه بته تان به هه یه ما و دارایتانه و هاوسه ر بگرن تا

[illegible]

د. رسـمـيـم
ي. کشـمـم (۲۰۱۶/۱۰/۱۶)
د انـمـار